

Sygn. akt I C 657/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12. grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kuriata

Protokolant: sekr. Ewelina Szczepuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12. grudnia 2016 roku w K.

sprawy z powództwa B. Z.

przeciwko A. F.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. F. na rzecz powoda B. Z. kwotę 5000 (pięć tysięcy) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22. stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 667 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 657/16

UZASADNIENIE

Powód B. Z. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. F. kwoty 1000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 stycznia 2016 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, iż będąc zainteresowanym wykończeniem swojego domu w technologii mikrocementu, znalazł ofertę pozwanej w internecie, a po zapoznaniu się z ofertą skontaktował się z pozwaną i wyraził chęć współpracy. Wskazał, że do kontaktów z powodem został oddelegowany P. R., jako pracownik pozwanej z którym uzgodnił zakres prac i cenę. Przedmiotem umowy było wykonanie w domu powoda posadzek i ścian w technologii mikrocementu. Strony ustaliły kwotę 25000 zł wynagrodzenia należnego pozwanej.

Wskazał, że po wykonaniu prac na schodach i posadzkach zaczęły pojawiać się i sukcesywnie pojawiają się nowe ubytki, tj. pęknięcia, szczeliny m.in. w garażu, wiatrołapach, korytarzu, kuchni, łazienkach, salonie, pomieszczeniu gospodarczym. Dodatkowo w powyższych miejscach pojawiają się nowe ubytki powodowane odpadaniem materiału, widoczne są również przebarwienia i występuje niezgodność kolorów (łazienka miała mieć kolor matowy, aktualnie jest wykonana na wysoki połysk). Ponadto wykończenia przy drzwiach i progach są niedbałe i nie odpowiadają jakości umówionych prac. Wskazał również, że wezwał pozwaną do usunięcia ujawnionych wad. Natomiast pracownik pozwanej przeczył jakimkolwiek relacjom łączącym go z pozwaną twierdząc, że nie jest pracownikiem pozwanej i nie jest możliwe wystawienie faktury vat dotyczącej pozostałej uiszczonej przez powoda kwoty 19600 zł. Powód podał, że skonsultował się ze specjalistą w technologii mikrocementu i dowiedział się, że powstałych wad nie da się usunąć zachowując właściwy dla prawidłowo wykonanych prac walor estetyczny i funkcjonalny, a jedyna możliwość jaka pozostaje to zerwanie wykonanych powierzchni i położenie ich na nowo. W związku z powyższym pismem z 7 stycznia 2016 roku dokonał odstąpienia od umowy i wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 25000 zł, co pozostało bez skutku.

W dniu 15 lutego 2016 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w sprawie o sygn. akt I Nc 723/16, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanej A. F., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą A. F. D. w B., aby zapłaciła na rzecz powoda B. Z. kwotę 1000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 stycznia 2016 roku oraz kwotę 299,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy nakaz zapłaty pozwana zaskarżyła w całości i wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty potwierdziła, że powód uiścił kwotę 5400 zł tytułem zaliczki na dostawę mikrocementu D. wraz z usługą aplikacji. Wskazała, że P. R., który jest członkiem rodziny A. P. – konkubenta pozwanej poinformował ją, iż uzgodnił z powodem iż usługa aplikacji będzie wykonana przez niego poza firmą pozwanej. Podkreśliła, że P. R. z uwagi na powiązania rodzinne ma dostęp do dokumentacji firmy, nigdy jednak nie był pracownikiem firmy pozwanej. Wskazała, że ostateczne rozliczenie pomiędzy stronami opiewało na kwotę 5400 zł z którego to zobowiązania, tj. dostarczenia materiału pozwana w całości się wywiązała. Jakikolwiek roszczenia powoda z tytułu wykonania prac związanych z wykończeniem domu w technologii mikrocementu są bezzasadne wobec pozwanej, gdyż w tym zakresie umowa łączyła powoda z P. R..

W piśmie procesowym z 29 marca 2016 roku powód podtrzymał zaprezentowane w pozwie stanowisko. Zaprzeczył, aby kiedykolwiek dokonywał z P. R. uzgodnień o wykonaniu jakiegokolwiek części prac poza firmą pozwanej. Wskazał, że zapłacił część z umówionej kwoty 25000 zł za wykonanie dwóch przedmiotów zobowiązania, tj. dostarczenie materiałów i wykonania usługi aplikacji tych materiałów. Podniósł, że P. R. został wskazany przez pozwaną jako osoba, która będzie zajmowała się wykonaniem prac na rzecz powoda.

W piśmie z 28 listopada 2016 roku powód zmienił żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 5000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 stycznia 2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. F. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą A. F. D. w B. w zakresie której dokonuje m. in. sprzedaży tynkownic i mieszanek dekoracyjnych oraz zajmuje się pracami wykończeniowymi.

Dowód: - wydruki z portalu facebook, k. 153-156

- wydruki ze strony internetowej, k. 90-93

- wydruk z (...), k. 94

- wydruk z portalu google, k. 104

Powód znalazł w internecie powyższą ofertę pozwanej dotyczącą mieszanek dekoracyjnych, następnie skontaktował się z pozwaną, w efekcie czego między stronami została zawarta umowa w ramach której pozwana miała dostarczyć powodowi materiał na prace wykończeniowe w nieruchomości powoda w technologii mikrocementu wraz z usługą jego aplikacji. Pozwana dokonała zakupu mikrocementu i niezbędnych materiałów, w tym część z nich sprawdziła z W..

Zakres powyższych prac i ich wykonanie został uzgodniony z P. R., który również dokonał stosownych pomiarów w nieruchomości powoda na podstawie których sporządzone zostało zamówienie potrzebnego do wykonania prac materiału oraz kosztorys.

Powód wraz z P. R. prowadził również korespondencję mailową dotyczącą zleconych prac, a ich ustalenia były w całości akceptowane i zatwierdzane przez pozwaną.

Wobec powyższego pozwana dniu 23 sierpnia 2015 roku wystawiła powodowi fakturę zaliczkową na kwotę 5400 zł na dostawę mikrocementu D. wraz z usługą jego aplikacji. Powód dokonał przelewu powyższej kwoty na rzecz pozwanej w dniu 26 sierpnia 2015 roku.

Pozostałą część kwoty na rzecz pozwanej za wykonaną usługę aplikacji materiału w wysokości 20000 zł powód przekazał P. R. w dwóch ratach.

Dowód: - wydruk korespondencji, k. 12, 14, 18, 59, 35-40

- kosztorys, k. 13

- faktura zaliczkowa nr (...), k. 19

- potwierdzenie przelewu, k. 20

- przesłuchanie powoda, k. 167-168

- zeznani świadka S. K., k. 142-143

- faktury wystawione na pozwaną, k. 95-99

- potwierdzenie wypłat, k. 105-107

Po otrzymaniu zamówionych i niezbędnych materiałów do wykonania zleconych prac, P. R. wykonał w domu powoda posadzkę z betonu architektonicznego, tzw. mikrocententu.

Po kilku dniach od zakończenia prac przez P. R. powód zauważył, iż na wykonanych przez niego posadzkach zaczęły pojawiać się liczne i postępujące pęknięcia i większe szczeliny, a w niektórych miejscach materiał zaczął odpadać. Ponadto na położonym materiale pojawiły się przebarwienia i plamy. Na posadzce w miejscach pęknięć podchodzi woda, co powoduje, iż podłoga zaczyna „pęcznieć”. Ponadto pęknięcia i przebarwienia powstały również na ścianach, gdzie była aplikacja tegoż materiału. W położonej na podłodze strukturze wystąpiły różnice odcieni.

Dowód: - kserokopie fotografii, k. 21-34

- zeznania świadka S. K., k. 142-143

- zeznania świadka M. C., k. 144-145

- przesłuchanie powoda, k. 167

Wobec stwierdzenia wystąpienia licznych wad w pracach dotyczących wykonania posadzek przez firmę pozwanej (pęknięcia, przebarwienia, niezgodność kolorów, niedbałe wykończenie przy drzwiach i progach), powód pismem z dnia 7 listopada 2015 roku wezwał pozwaną do ich niezwłocznego usunięcia w terminie 10 dni, zażądał również obniżenia ceny jaką uścił, tj. 25000 zł tytułem umowy o kwotę 10000 zł, jako kwotę niezbędną do wykonania napraw.

Pismem z dnia 7 stycznia 2016 roku powód poinformował pozwaną o odstąpieniu od umowy.

W związku z odstąpieniem od umowy pismem z dnia 13 stycznia 2016 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 25000 zł w terminie do 21 stycznia 2016 roku.

Dowód: - pismo z 07.11.2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 41- 44

- pismo z 07.01.2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 45-47

- wezwanie do zapłaty z powiedzeniem nadania, k. 48-49

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że strony łączyła umowa o dzieło, przez którą w myśl art. 627 kc przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy powodem a pozwaną doszło do zawarcia umowy przedmiotem której było dostarczenie przez pozwaną - w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej - mikrocementu na wykonanie posadzek w nieruchomości powoda wraz z usługą jego aplikacji.

Przede wszystkim wskazać należy na wystawioną przez pozwaną fakturę zaliczkową z dnia 23 sierpnia 2015 roku, nr (...) na kwotę 5400 zł, zgodnie z którą obejmowała ona zaliczkę na dostawę przez firmę pozwaną materiału mikrocementu D. oraz wykonanie samej usługi zamówionych materiałów. Zatem nie budzi wątpliwości, iż powód zawarł przedmiotową umowę z pozwaną na co wskazuje również całokształt okoliczności związanych z umową, tj. wizerunek internetowy firmy pozwanej (...), numer telefonu kontaktowego, czy treść samej oferty na portalach internetowych.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, iż wykonujący na nieruchomości powoda prace – P. R., był osobą wskazaną bezpośrednio przez pozwaną, któremu sama pozwana zleciła wykonanie prac objętych umową zawartą z powodem, bowiem P. R. dokonywał pomiarów niezbędnych do zakupu materiałów i wykonania usługi, prowadził z powodem korespondencję dotyczącą dzieła, przy czym powoływał się bezpośrednio na firmę pozwaną i z prowadzonej korespondencji przekazał swoje wyliczenia pozwanej, która na tej podstawie wystawiła powodowi fakturę zaliczkową z dnia 23 sierpnia 2015 roku na zakup towaru i wykonanie usługi.

Ponadto podkreślenia wymaga, iż pozwana w żaden sposób nie negocjowała i nie ograniczała działań P. R., co w sposób jednoznaczny można uznać, iż był on osobą przez nią wyznaczoną do wykonania prac związanych również z aplikacją mikrocementu w domu powoda.

Stosownie do treści art. 638 § 1 kc do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży.

Powód po ujawnieniu się wad w dziele, tj. licznych pęknięć, plam i przebarwień na posadzkach i ścianach wezwał pozwaną do ich usunięcia lub obniżenia ceny, do czego pozwana się nie odniosła i w konsekwencji czego powód odstąpił od przedmiotowej umowy.

Wskazać należy, że pozwana w sprzeczności od nakazu zapłaty podnosiła natomiast, iż z P. R. nie wiązała ją żadna umowa, a tym bardziej nie powierzała mu wykonania u powoda żadnych prac polegających na aplikacji zakupionego mikrocementu, co pozostaje w sprzeczności z wystawioną przez nią fakturą zaliczkową oraz faktem, iż P. R. dokonywał u powoda pomiarów na materiały potrzebne do wykonania dzieła na podstawie których pozwana wystawiła powyższą fakturę, a następnie wykonał aplikację mikrocementu, jak również prowadził korespondencje mailową z powodem, zaś z portali internetowych jednoznacznie wynika, że posługiwał się wizerunkiem firmy pozwanej. Podkreślić wypada, że bezpośredni wykonawca, jak i wykonawca zlecający ponosi odpowiedzialność chyba, że pozwana wykazałaby, iż nie ponosi winy za wykonanie prac przez osobę, tj. P. R., który w jej imieniu wykonał te czynności. Natomiast w niniejszej sprawie stanowisko pozwanej, iż nie zlecała P. R. wykonania powyższych prac nie zasługuje na akceptację.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zatem to obowiązkiem pozwanej – zgodnie z art. 6 kc - było udowodnienie okoliczności poprzez zaferowanie Sądowi - stosownie do treści art. 278 § 1kpc odpowiedniego dowodu związanego ze skorzystaniem z wiadomości specjalnych odpowiedniego biegłego, zwłaszcza w kwestii ustalenia zakresu prawidłowości wykonania prac w technologii mikrocementu, istnienia wad dzieła, czy ewentualnych kosztów wykonania niezbędnych prac poprawkowych, tym

bardziej, że pozwana była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego adwokatem. Skoro jednak pozwana takiego dowodu nie zaferowała, zwłaszcza w kwestii wymagającej wiedzy specjalistycznej, należało przyjąć, że nie sprostała ona ciężarowi dowodu w tym zakresie.

Wskazać również należy, iż w świetle obowiązującego prawa pozwana prowadząca działalność gospodarczą traktowana jest jako podmiot wykwalifikowany, od którego wymaga się większej aniżeli przeciętna staranność w wykonywaniu obowiązków, także tych natury prawnej. Pozwana prowadziła działalność gospodarczą, jednakże nie miała kontroli nad tym co dzieje się w jej firmie, działała niefrasobliwie, w efekcie czego nie dołożyła należytej staranności w zakresie dokonywania zleceń, przyjmowania zamówień, czy też dostępu do dokumentacji firmy, czy wizerunku firmy, a za co odpowiedzialność ponosi pozwana. Tym samym pozwana, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą winna była powołać stosowne dowody na poparcie swoich twierdzeń dochodzonych w niniejszej sprawie.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 § 1 kc, który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Mając na względzie, że powód pismem z dnia 13 stycznia 2016 roku wezwał pozwaną do zapłaty w terminie do 21 stycznia 2016 roku żądanej kwoty, żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 22 stycznia 2016 roku należało uznać za zasadne. Biorąc pod uwagę, iż od dnia 1 stycznia 2016 r. zmieniły się przepisy dotyczące odsetek ustawowych, Sąd zasądził odsetki ustawowe nie zaś odsetki ustawowe za opóźnienie, gdyż takie żądanie zostało sformułowane w pozwie, a następnie w piśmie z dnia 28 listopada 2016 roku rozszerzającym powództwo.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).